

เกณฑ์การพิจารณาอัตราโทษปรับ กรณีการเปรียบเทียบ ตามกฎหมายว่าด้วย การสาธารณสุข

แนวทางหรือหลักเกณฑ์การพิจารณาอัตราโทษปรับ กรณีการเปรียบเทียบ ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

คำชี้แจง แนวทางหรือหลักเกณฑ์ที่จัดทำขึ้นนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการเปรียบเทียบตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขเท่านั้น
ไม่สามารถใช้อ้างอิงเป็นหลักฐานเพื่อใช้ดำเนินการคดีต่อศาลได้

ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 85 กำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบ หากเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุก หรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ทั้งนี้ หากเป็นความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ คณะกรรมการเปรียบเทียบอาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้

ซึ่งสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหลายแห่งในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการเปรียบเทียบ เห็นควรให้กรมอนามัย โดยกองกฎหมาย จัดทำหลักเกณฑ์แนวทางประกอบการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการเปรียบเทียบ ในการเปรียบเทียบปรับ เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย ตามมาตรา 85 วรรคสาม เพื่อให้การเปรียบเทียบปรับเป็นไปในแนวทางหรือทิศทางเดียวกัน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม เสมอภาคและเท่าเทียมแก่ผู้ประกอบการ และประชาชน ต่อไป

รายละเอียดดังนี้

1. เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบ ได้รับเรื่องให้พิจารณาเปรียบเทียบ ให้ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการเปรียบเทียบ พิจารณาเอกสารหลักฐานตามข้อเท็จจริงของการฝ่าฝืนหรือก่อทำความผิดว่าอยู่ในกลุ่มใด ดังนี้

องค์ประกอบหลักสำหรับประกอบการพิจารณาใช้ดุลพินิจในการกำหนดอัตราค่าปรับ ประกอบด้วย 4 ด้าน

- 1) เอกสารรับรองสิทธิ
- 2) เจตนาการกระทำความผิด / ประวัติการได้รับโทษ
- 3) ผลกระทบหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมของประชาชน

เกณฑ์การพิจารณาอัตราโทษปรับกรณีการเปรียบเทียบ ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

1) การมีเอกสารรับรองสิทธิ (ใบอนุญาต/หนังสือรับรองการแจ้ง) ให้พิจารณาว่าการฝ่าฝืนหรือกระทำความผิดนั้น กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขได้บัญญัติให้ต้องขอรับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งหรือไม่ และให้คะแนนตามความเป็นจริง ดังนี้

คะแนน	ความหมาย
0	- กรณีที่ไม่ต้องขอรับใบอนุญาต/ หนังสือรับรองการแจ้ง ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หรือ - กรณีที่ต้องขอรับใบอนุญาต/ หนังสือรับรองการแจ้ง ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข แต่ผู้ประกอบการได้รับใบอนุญาตและใบอนุญาต ยังไม่สิ้นอายุ/ หนังสือรับรองการแจ้ง และสิทธิในการดำเนินการ 2
2	ไม่มีใบอนุญาต/ มีใบอนุญาตแต่ขาดต่ออายุใบอนุญาต ในขณะที่มีการกระทำความผิด แต่ในวันที่คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีผู้ประกอบการมีใบอนุญาต/ มีหนังสือรับรองการแจ้งแล้ว
4	ไม่มีใบอนุญาตมีใบอนุญาต/ แต่ขาดต่ออายุใบอนุญาต ในขณะที่มีการกระทำความผิด ตลอดจนถึงวันที่คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีก็ยังคงพบว่า ผู้ประกอบการยังไม่มีใบอนุญาต/ หนังสือรับรองการแจ้ง

เกณฑ์การพิจารณาอัตราโทษปรับกรณีการเปรียบเทียบ ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

2) เจตนากระทำความผิด / ประวัติการได้รับโทษ

คะแนน	ความหมาย
1	- เป็นความผิดครั้งแรก หรือไม่เคยเปรียบเทียบคดีโดยคณะกรรมการเปรียบเทียบ และ - รับสารภาพ - ไม่มีเรื่องร้องเรียน/มีเรื่องร้องเรียนแต่ตรวจสอบแล้วไม่เป็นความผิดตามกม.สธ. - ไม่มีการออกคำสั่งเลย
2	- เป็นความผิดครั้งแรกหรือไม่เคยเปรียบเทียบคดี โดยคณะกรรมการเปรียบเทียบ และ - รับสารภาพ - มีเจตนาในการกระทำความผิด หรือฝ่าฝืนกฎหมาย เช่น รู้ข้อบัญญัติท้องถิ่น - มีเรื่องร้องเรียน ได้รับคำแนะนำ จำนวน 1 ครั้ง - มีการออกคำสั่งมากกว่า 1 ครั้ง และ ปฏิบัติตามคำสั่งบางข้อ
4	- กระทำความผิดซ้ำตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป หรือ เคยถูกเปรียบเทียบคดีโดยคณะกรรมการเปรียบเทียบมาแล้ว และ - รับสารภาพ และ - มีเจตนาในการกระทำความผิด หรือฝ่าฝืนกฎหมาย พฤติการณ์ไม่ยำเกรงต่อกฎหมาย/ ดื้อดึง - เรื่องร้องเรียน ได้รับคำแนะนำ มากกว่า 1 ครั้ง - มีการออกคำสั่งมากกว่า 1 ครั้ง และ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเลย

หมายเหตุ : กรณีไม่รับสารภาพคณะกรรมการเปรียบเทียบพิจารณาแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าพนักงานสอบสวน

เกณฑ์การพิจารณาอัตราโทษปรับกรณีการเปรียบเทียบ ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

3) ผลกระทบหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมของประชาชน

คะแนน	ความหมาย
0	- ไม่มีความเสียหายต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมต่อการดำรงชีพของประชาชนและ - ไม่เกิดอันตรายต่อสุขภาพ
2	- มีความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมต่อการดำรงชีพของประชาชน เช่น มีการเผาถ่านในปริมาณมากเป็นระยะเวลาต่อเนื่อง เสียงดังเกินมาตรฐาน และ - เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ ระดับที่ 1 เช่น มีผู้ได้รับบาดเจ็บที่มีอาการรุนแรงต้องส่งรพ.
4	- มีความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมต่อการดำรงชีพของประชาชน เช่น มีการเผาถ่านในปริมาณมากเป็นระยะเวลาต่อเนื่อง เสียงดังเกินมาตรฐาน และ - เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ ระดับที่ 1 เช่น มีผู้ได้รับบาดเจ็บที่มีอาการรุนแรงต้องส่งรพ.
6	- มีความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมต่อการดำรงชีพของประชาชน เช่น มีการปล่อยน้ำเสียและปลาดาย และ - เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ ระดับที่ 2 เช่น มีผู้ได้รับบาดเจ็บที่มีอาการรุนแรงต้องส่งรพ. จนถึงขั้นพิการหรือเสียชีวิต

ยกตัวอย่าง เรื่อง การประกอบกิจการเลี้ยงสุกรโดยไม่มีใบอนุญาต

๑. สถานประกอบการกิจการตั้งอยู่เลขที่ 466 หมู่ที่ 7 บ้านหัวถนน ตำบลหัวทะเล อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา
๒. ผู้ประกอบการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการเลี้ยงสุกร โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น
๓. พบว่าพื้นที่เทศบาลตำบลหัวทะเลเป็นพื้นที่สีชมพูในเขตผังเมือง ตามกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดนครราชสีมา พ.ศ.2560 ข้อ 6 ที่ดินประเภทชุมชน ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย
๔. วันที่ 11 มิถุนายน 2563 กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน ลงติดตามตรวจสอบ เนื่องจากมีผู้ร้องเรียน (ล่ำรายชื่อร้องเรียนมากกว่า 10 ราย) ได้ร้องเรียนต่อศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดนครราชสีมา ว่าได้รับผลกระทบทางกลิ่นจากการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร
๕. วันที่ 31 กรกฎาคม 2563 เทศบาลตำบลหัวทะเล ได้มีคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ 1/2563 ให้ผู้ประกอบการหยุดประกอบกิจการ

๖. ข้อมูลด้านสภาพแวดล้อมของสถานที่เกิดเหตุ เป็นดังนี้

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ พบว่า ผู้ประกอบการเลี้ยงสุกรในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลหัวทะเล สถานประกอบการตั้งอยู่ในเขตบ้านพักอาศัยของผูุ้ธรณ์ มีลักษณะเป็นที่ดินโล่ง ขนาด 1 ไร่ 2 งาน 55 ตารางวา ประกอบด้วยโรงเรือนเลี้ยงสุกรขนาดกว้างประมาณ 5 เมตร ยาว 10 เมตร จำนวน 2 โรงเรือน มีลักษณะเป็นโรงเรือนแบบเปิด ลาดพื้นด้วยซีเมนต์ ซึ่งปัจจุบันผูุ้ธรณ์เลี้ยงสุกรอยู่ประมาณ 70 ตัว สำหรับการประกอบกิจการนั้น ผู้ประกอบการให้อาหารสุกรด้วยเศษอาหารจากร้านอาหารต้มผสมกับเศษผักจากตลาดสด สภาพการเลี้ยงโดยทั่วไปจะมีกลิ่นจากเศษอาหาร และการขับถ่ายของเสียของสุกร โดยผู้ประกอบการมีการทำความสะอาดคอกสุกรวันละประมาณ 2 ครั้ง ช่วงเช้าและเย็น ด้วยน้ำประปา และน้ำหมักจุลินทรีย์ โดยน้ำเสียจากการทำความสะอาดคอกจะไหลลงสู่พื้นที่ว่าง ซึ่งมีพืชน้ำขึ้นปกคลุมภายในที่ดินของตนเอง โดยไม่มีระบบบำบัดสิ่งปฏิกูล ข้อมูลการสอบถามผู้ร้องเรียนและผู้อยู่อาศัยรอบสถานที่เกิดเหตุ

๗. ความเห็นเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบ

- ๑) สำนักงานเทศบาลตำบลหัวทะเล มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลหัวทะเล เรื่องการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่2) พ.ศ. 2554 กำหนดในข้อ 5.1 กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ (1) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลานหรือแมลง เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุม ภายในเขตเทศบาลตำบลหัวทะเล
- ๒) จากการตรวจสอบสถานประกอบการของผู้ประกอบการ พบว่าภายในสถานประกอบการมีกลิ่นมูลสุกรที่เกิดจากบริเวณโรงเรือน และบริเวณที่ดินเปล่า ซึ่งน้ำจากการล้างคอกและมูลสุกรได้ไหลลงสู่ประสม รวมถึงมีกลิ่นจากการต้มเศษอาหารเพื่อเลี้ยงสุกร
- ๓) ผู้ประกอบการไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจากเทศบาลตำบลหัวทะเล
- ๔) ก่อนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออกคำสั่งดังกล่าว ทางเทศบาลฯ ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบและให้คำแนะนำในการประกอบกิจการของผู้ประกอบการหลายครั้ง ได้มีการแจ้งให้ผู้ประกอบการดำเนินการตามมติที่ประชุมเรื่องการให้หยุดประกอบกิจการ เนื่องจากเขตพื้นที่เทศบาลตำบลหัวทะเลตั้งอยู่ในเขตที่ดินบริเวณหมายเลข 1.26 ตามกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดนครราชสีมา พ.ศ.2560 ข้อ 6 (4) ที่ดินประเภทชุมชน กิจการเลี้ยงสุกรจึงไม่สามารถทำในเขตพื้นที่เทศบาลฯดังกล่าวได้ ที่ตั้งของสถานประกอบการของผู้ประกอบการ ตั้งอยู่ในเขตที่ดินบริเวณหมายเลข 1.26 ตามข้อ 5 (1) ซึ่งกำหนดไว้เป็นสีชมพู ให้เป็นที่ดินประเภทชุมชน ตามกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดนครราชสีมา พ.ศ.2560 ประกอบข้อ 6 (4) ที่ดินประเภทชุมชน ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย พาณิชยกรรม เกษตรกรรม สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันราชการ การสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการเลี้ยงม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ งู จระเข้ หรือสัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า เพื่อกการค้า